

PAQUET 1: MÉS ENLLÀ DELS CAL·LIGRAMES

Museu lo Pardal

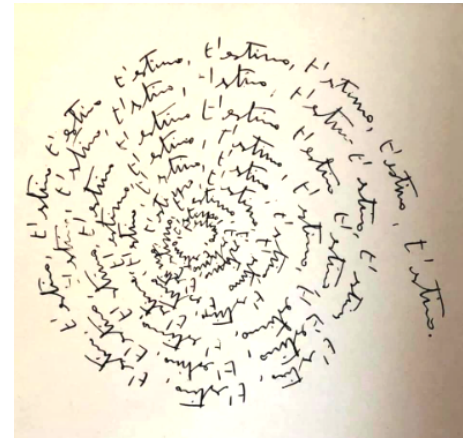

Universitat de Lleida

Parc de Riella (tridimensional)

Què trobem als llibres sobre la poesia visual? O amb què pensem els mateixos docents quan parlem de poesia visual? Un CAL·LIGRAMA? Així ens ho presenta Montserrat, la dona de Viladot, a la seva obra que trobem a lo Pardal.

Però a lo Pardal trobem molt més.

Aquest espai ens permet sortir d'aquesta idea quadriculada per conèixer poesia concreta i experimental, característica de Guillem Viladot. Ens trobem amb aquesta obra:

- Què llegim?
- + Nen, noi, home, món.
- I si llegim només les lletres que destaquen?
- + NO!
- I on són les dones? NO només hi ha nens, nois i homes al món, també hi ha DONES. També representa l'evolució: de petit a gran, de nen a noi, de noi a home, a dintre del món.

I no només trobem aquest poema al museu: hi ha una versió molt similar a la Universitat de Lleida, i al parc de Riella (també a Agramunt) el trobem en format tridimensional.

Reflexionem sobre el valor iconogràfic de les lletres. Les obres de Guillem Viladot, per mitjà de la poesia visual, plasmen un procés de descontextualització de les lletres que ens ajuden a connectar amb l'arbitrarietat dels símbols alfabètics i la diversitat de símbols (abecedaris) que fem per comunicar-nos.

Es pot establir una relació entre lletra-objecte: hi ha poemes on les lletres actuen com a objectes, i perden el sentit morfològic. També hi ha objectes (escultures) que poden actuar com a lletres (tenen forma de L, de C, de V...).

Juguem amb l'obra i els seus diversos significats. Per exemple, com veiem a una de les obres, Viladot ens diu "Encara no". Encara no s'ajunten els dos imants, o encara no fem la fotografia, i com encara no, fem una X. Observem lletres i formes, i aquestes ens permeten interpretar l'obra de maneres diferents.

Per l'experiència, demanem prèviament portar al museu alguns objectes amb desús (de casa o de l'escola), per elaborar una obra a partir d'aquests objectes, de la mateixa manera que fa Viladot: a partir de l'objecte trobat, creem poesia escultòrica. Aportem altres materials com revistes per aconseguir retalls de lletres i/o objectes i acabar de configurar la nostra creació artística.

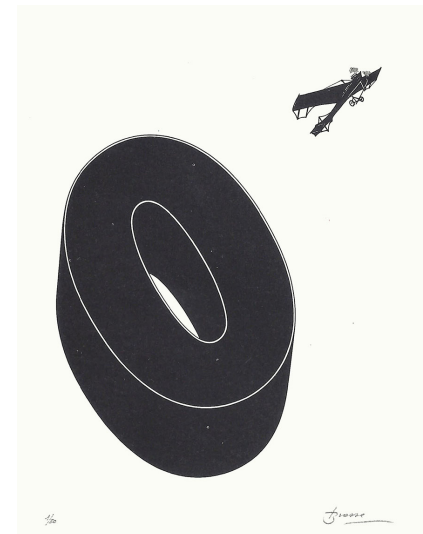
RELACIONS AMB ALTRES ARTISTES

Considerem important la continuïtat del projecte a l'escola, i per això recomanem treballar altres artistes que es relacionen amb la poesia visual, com **Joan Brossa**.

Imatge: Experiència. Amb el material amb desús, elaborem els nostres propis poemes esculturals, inspirant-nos en les creacions viladotianes.

Finalment, la sessió pot complementar-se amb la visita al Parc de Riella, on es troben diversos poemes i obres de Viladot.

Imatges: obres de Joan Brossa

No podem negar de directa relació entre les obres de Brossa amb Viladot. Els dos artistes elaboren poesia concreta, aquella que surt dels cal·ligrames, amb la deconstrucció de les lletres.

El joc amb la forma, les perspectives, el significat objectual de les lletres... I també a la inversa: objectes que s'interpreten com a lletres.

Joan Brossa

Guillem Viladot

A més, Viladot i Brossa es relacionen per ser, juntament amb Josep Iglésias del Marquet, els precursors de la poesia experimental i catalana a Espanya. El 1971, a la *Petite Galerie* de Lleida, van presentar una exposició amb aquestes obres de poesia contemporània.

Aquestes expressions poètiques que van més enllà dels paradigmes de la poesia tradicional, i trenquen amb els

models i valors tradicionals de la poesia, on els elements plàstics adquireixen un especial valor.

Ja el 2019 va néixer l'exposició "*Poesia concreta: Brossa, Iglésias del Marquet i Viladot. Petite Galerie, Lleida, 1971*", que és una reconstrucció fidel de l'exposició que el 1971 es va presentar a Lleida.

Imatges: exposició "*Poesia concreta: Brossa, Iglésias del Marquet i Viladot. Petite Galerie, Lleida, 1971*".